

7. 6. 2015 10:00, Krefeld

„Požehnaný Bôh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás požehnal každým požehnaním duchovným v ponebeských oblastiach v Kristovi, tak, ako si nás v Ňom vyvolil pred založením sveta, aby sme boli svätí a bezvadní pred Ním, v láske, predurčiac nás k synovstvu skrze Ježiša Krista cieľom Neho podľa ľúbosti Svojej vôle na chválu slávy Svojej milosti, ktorou nás omilostil v tom Milovanom, v ktorom máme vykúpenie skrze Jeho krv, odpustenie hriechov podľa bohatstva Jeho milosti, ktorú rozhojnil oproti nám v každej múdrosti a rozumnosti oznámiajúc nám tajomstvo Svojej vôle podľa Svojej ľúbosti, ktorú si preduložil v Sebe cieľom správy plnosti časov dovedna sobrať všetko v Kristovi, to, čo je na nebesiach, i to, čo je na zemi, v Ňom, v ktorom sme sa stali aj dedičstvom Božím predurčení súc podľa preduloženia toho, ktorý pôsobí všetko podľa rady Svojej vôle, aby sme boli na chválu Jeho slávy, my, ktorí sme sa prv nadejali v Kristovi, v ktorom aj vy počujúc Slovo pravdy, evanjelium svojho spasenia, v ktorom aj, uveriac, zapečatení ste Svätým Duchom zaslúbenia, ktorý je závdavkom nášho dedičstva na vykúpenie Božieho nadobudnutého vlastníctva, na chválu Jeho slávy.“ [Efežanom 1:3-14]

Je jednoducho nádherné, aké Slovo sme už počuli. Pri každom verši by sme mohli ostať stáť, vziať si ho k srdcu a ďakovať. Ďakovať. Boh nás v Ježišovi Kristovi požehnal každým požehnaním, ktoré je v nebesiach.

Čo sa teraz deje v tvojom a mojom srdci? Milovaný Pane, nech je to vo mne a skrze mňa zjavené. Nech je zjavené, že to skutočne tak je, že si nás požehnal každým požehnaním, ktoré v nebesiach existuje. Tak iste ako náš Pán vzal na Seba skutočne každé zlorečenie, každý hriech – všetko, čo postihlo nás, a daroval nám plné spasenie. A nielen spasenie, ale aj všetky požehnania, ktoré pre nás Boh od večnosti pripravil.

Aj dnes všetkých čo najsrdečnejšie vítame. Nedokážete si predstaviť, ako sa cítim. Pán skutočne privádza Svoje dielo k záveru – tak, ako dokonil Svoje dielo stvorenia, tak dokonáva Svoje dielo spásy.

Matúš 24:14 sa naplnil: *„A toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedectvo všetkým národom, a vtedy príde koniec.“* Predtým ako príde koniec dní spásy, predtým ako príde koniec času milosti, Boh zaslúbil, že pošle proroka s poslednou zvesťou vyvolania

von zo všetkého, čo s Bohom nesúhlasí. A to je 2. Korintňanom 6:17. Vy, môj ľud „...vyjdite spomedzi nich a oddel'te sa, hovorí Pán: a nedotýkajte sa nečistého, a ja vás prijmem a budem vám za Otca, a vy mi budete za synov a za dcéry, hovorí Pán, všemohúci.“ Takže nielen že by bolo evanjelium zvestované všetkým národom a jazykom, ale žeby tým Bohom pred založením sveta vyvoleným zaznelo posledné volanie, žeby boli vyvolaní zo všetkého zmätku, vošli do svätyne svätých, videli otvorenú truhlu zmluvy a v ctibázní zo srdca prijímali a verili každé Slovo, ktoré Boh vyslovil. Nielen to, čo sa nám hodí do nášho konceptu, ale ako stojí napísané: „...človek nebude žiť na samom chlebe, ale na **každom Slove Božom**.“ [Lukáš 4:4]

Mám otázku: Kde a kedy bolo pravým veriacim Božie Slovo také vzácne a také dôležité ako v našom čase? Kedy a kde bolo Slovo tak zjavené do všetkých podrobností ako v našom čase? Môžeme z presvedčenia povedať: Toto je deň, ktorý Pán učinil pre nás, a my sa smieme v Pánu radovať a vedieť, že nám daroval milosť poznať Jeho cestu s Jeho ľudom v tomto čase.

Vidíme, ako sa naplňa aj všetko ostatné, a na to nechceme vôbec bližšie zachádzať, ale bratia a sestry, ak brat Branham stále znova poukazoval na Lukáša 17, že v dňoch, keď sa zjaví Syn človeka, to bude ako v dňoch Sodomy a Gomory, tak teraz to také je.

A ak takýto stav aj sami vidíme, tak čo na to môžeme povedať? A to vo vlastnej krajine. To si musíme postaviť pred oči. V svetoznámom meste Mníchov majú byť na 50 semaforochoch pre chodcov zobrazené homosexuálne páry – 2 muži, 2 ženy – a všetci, ktorí na semaforochoch čakajú, budú vidieť tieto homosexuálne a lesbické páry. Musia sa na to pozeráť, kým čakajú na zelenú. To si raz musíme predstaviť! V našej krajine! Sodoma a Gomora a ešte viac [1. Mojžišova 19:4-9].

Ako sme povedali včera: Abrahám a vyvolená skupina vôbec neboli v Sodome. My sme v tomto svete, ale nie sme časťou Sodomy a Gomory, sme vyvolení, sme mimo toho, čo sa teraz deje. Nesúdime, neodsudzujeme, ale zo srdca ďakujeme Bohu, že sme mohli uveriť. A nielen uveriť, ale nechať sa napraviť a skutočne sa zaradiť do Božej vôle, v ktorej jedinej sme raz prevždy posvätení [Židom 10:10]. Neexistuje posvätenie bez vôle Božej.

Bratia a sestry, aj dnes by som ešte raz mohol čítať všetky e-maily a pozdravy zovšadiaľ – z Ruska a rôznych krajín, ktoré predtým patrili k veľkému Sovietskemu zväzu. Všetci sú napojení, všetci počúvajú s nami a my sme jednoducho vďační aj za to, že na tomto mieste 12 bratov prekladá do 12 rôznych jazykov a všetci môžu v týchto jazykoch počuť a vidieť. Vďaka buď všemohúcemu Bohu za to, že aj v tejto oblasti daroval milosť! Ako sa brat Branham radoval, že bol v tom čase možný telefónny prenos a že sa niekoľkí v USA mohli pripojiť cez telefón, aby počuli, čo kázal! Čo by povedal dnes? Bratia a sestry, je to skutočne pramocný čas.

Ďalší bod, všetci bratia, brat Eliezer a všetci ostatní, brat z Kanangy, z Konga, všetci bratia, ktorí sú tu dnes zo všetkých krajín a jazykov – ste tu doma. Ste tu doma a Boh Pán požehná.

Obzvlášť aj všetkých z Prahy – spevokol pekne spieval. Ako si myslíte, že sa cítim, že mi Boh už pred rokmi dal príležitosť kázať v Prahe v Betlehemskej kaplnke, kde kázal Ján Hus, ktorý bol ešte pred Martinom Lutherom Bohom mocným spôsobom použitý! V tom istom kostole, v ktorom kázal Ján Hus, som smel kázať i ja. A boli odtiaľ vysielané kázania pre celú krajinu. Pre vás to možno znamená len: „Teraz spievajú tí, čo prišli z Prahy.” Ale mne to pripomína veci, ktoré Boh v našom čase vykonal.

Ak prichádzajú bratia z Rumunska a Talianska – obzvlášť vy, ktorí ste tu dnes po prvýkrát – všade zostala stopa. Ak myslím na Palermu – v čase pastora Kinichiho pred mnohými, viac ako 30 rokmi – ale Boh nechal padnúť do srdca Slovo ako sejbu. Mohol by som ísť od jednej krajiny ku druhej a od jedného mesta ku druhému a dosvedčiť, že Božie Slovo sa skutočne nevracia prázdne, ale vykoná, k čomu bolo poslané.

Ako bolo už včera zmienené, cesty v apríli a máji boli jednoducho neporovnateľné s ničím predtým. Vo všetkých krajinách a jazykoch Boh dáva milosť, že je Slovo dávané ďalej a že sú skutočne z milosti aj tí poslední dosiahnutí.

Na druhej strane, ak čítame štatistiky, tak v súčasnosti existuje na zemi 400 miliónov letničných a 2 milióny charizmatikov. Ak myslíme na to, že všetci, skutočne všetci, prechádzajú pomimo toho, čo Boh teraz koná. Viete, ako sa pri tom cítim? Čo je platná reč v jazykoch a to všetko, čo konajú?

V jednom charizmatickom zhromaždení na poslednej ceste sa mi stalo, že ma predstavili pastorevi. A v angličtine je to pre muža i ženu rovnaké označenie – jednoducho „pastor“ (alebo doktor, či niečo iné). Tam nepoužívajú 2 výrazy: „lekár“ a „lekárka“ alebo „kazateľ“ a „kazateľka“, ale ich označujú rovnakým slovom. A keď potom predo mnou stál ten „pastor“, tak to bola žena v nohaviciach a s krátkymi vlasmi. A viete si predstaviť, čo potom prišlo. Nielen zvestovanie zvesti ako takej, ale taktiež jednoducho v láske, ale s bitím pästou do kazateľnice povedať:

„Ten istý Boh, ktorý dal 10 prikázaní – 2. Mojžišova 20 – ten istý Boh, ktorý (a to som si poznačil) v 5. Mojžišovej 22:5 povedal: *„Nebude na žene ničoho toho, čo patrí mužovi, ani si muž neoblečie rúcha ženy, lebo ohavnosťou je Hospodinovi, tvojmu Bohu, každý, kto to robí.“* Je to predsa ten istý Boh, ktorý to povedal! Kde ostáva rešpekt? Všetci konajú, čo chcú, všetci ostávajú v učení trojice, v trojičnom krste a aj to musí byť zreteľne povedané (už sme o tom kázali aj písali): Trojičnú frázu apoštoli ani proroci ani jeden jediný raz v Biblii nepoužili! Ani jediný raz! Musíme jednoducho čítať, že sa jedná o meno: *„...idte, čiňte učeníkmi všetky národy krstiac ich vo **meno**...“* [Matúš 28:19] Do mena, v ktorom sa Boh ako Otec, Syn a skrze Svätého Ducha zjavil. A všetci v Jeruzaleme, Samárii alebo Efeze, či Peter, Filip alebo Pavol – všetci krstili v **mene Pána Ježiša Krista**! Čítajme k tomu z Jána 17, aby ste vedeli, že je to ten istý Pán, ktorý sa zjavil a oznámil nám Svoje Slovo a Svoje meno – Ján 17:3: *„A to je ten večný život, aby znali Teba, toho jediného pravého Boha, a Toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista.“*

Nie 2 alebo 3 božské osoby, ale Otec zjavený v Synovi, aby nás navrátil späť ako Božích synov a dcéry – tam, kde sme patrili.

Prosím, čítajte ešte verš 6: *„Zjavil som **Tvoje meno** ľuďom, ktorých si mi dal zo sveta. Tvoji boli (Tebe patria, oni sú Tvojím vlastníctvom!), a dal si ich Mne, a zachovali Tvoje Slovo.“*

A nielen meno, ale ako stojí napísané vo verši 14: *„Ja som im dal tvoje Slovo...“* Nielen zjavil Tvoje meno, ale *„...dal im Tvoje Slovo a svet ich vzal v nenávisť, pretože nie sú zo sveta, ako ja nie som zo sveta.“*

Vy milí, je jednoducho mocné, ak myslíme na to, že ten živý Boh si vzal čas a skrze službu brata Branhama vyložil všetky prapôvodné učenia – počnúc pádom do hriechu až po celú Božiu spásnu radu a otvoril naše porozumenie pre Písma, aby sme skutočne ostali v Božom Slove a boli v ňom upevňovaní.

Čo Pavol písal v 1. Korinťanom 2:4, sa týka aj nás v tomto čase:

„A moja reč a moja kázeň nezáležala v presvedčivých ľudskej múdrosti slovách, ale v dôkaze Ducha a moci...“

Dokazovanie sa nedeje skrze naše slová! Dokazovanie sa deje skrze Svätého Ducha – od jedného miesta Písma k druhému, od zaslúbenia k naplneniu!

Vo verši 5 potom Pavol píše:

„...aby vaša viera nebola v ľudskej múdrosti, ale v moci Božej.“

Nie v ľudskej múdrosti! Mňa nezaujíma, čo o tom hovoria ľudia. Ak človek potom musí zistiť, čo teológovia tvrdia o Bohu, o Pánovi a o Biblii, tak môžeme vziať hlavu do rúk a povedať: „Ó, Bože, ako dlho ešte na to budeš prihliadať!“

Pán má však skutočne vyvolenú Nevestu, ktorá bola vyvolaná a ktorá verí tak, ako hovorí Písmo.

Pavol pokračuje ďalej obzvlášť vo verši 7 v 1. Korinťanom 2:

„...hovoríme múdrosť Božiu v tajomstve, skrytú, ktorú predurčil Bôh pred veky na našu slávu...“

Veďte si to, čo sme práve čítali, k tomu, čo sme čítali z listu Efežanom 1. Predtým ako existoval svet, pred založením sveta... My nie sme určení len k tomu byť vyvolení, ale k tomu poznať a mať zjavené to, čo Boh rozhodol pred založením sveta, aby sme na tom mali účasť. Je to neopísateľná milosť, ktorú nám Pán daroval a ktorá nás ponizuje pod mocnú Božiu ruku. Pretože povedzte mi: Kto sme my? Kto je brat Frank? Kto je brat Schmidt? Kto je brat Borg? Kto sme my všetci? Nič a ešte raz nič. Boh však pred založením sveta ustanovil plán, aby sme my v tomto čase našli u Boha milosť a boli sme do toho plánu spásy zahrnutí.

V 1. Korinťanom 2 vo verši 12 ešte stojí:

„A my sme nedostali ducha sveta, ale Ducha, ktorý je z Boha, aby sme vedeli, čo všetko nám je z milosti darované od Boha...“

„...ako by nám s Ním [Boh] potom i všetkého nedaroval!?“ [Rim. 8:32]

Boh *„...nás požehnal každým požehnaním duchovným...“* [Efežanom 1] a za to sme vďační. Teraz to musí byť zjavené. A bude to zjavené tak iste, ako to Boh povedal a zaslúbil.

Vo všetkých týchto myšlienkach (obzvlášť Pavlových) opäť vidíme, ako ho Boží Duch viedol až do najmenších podrobností.

Musel som predtým dokonca myslieť na to, ako dal Pavol pokyny pre lokálne zbory a že sa všetko malo diať podľa Božej vôle a potom zhrnul v 1. Korintňanom 11:14-15: *„Alebo či vás neučí i sama príroda, že muž, keď má dlhé vlasy, je mu to necťou. Ale žena, keď má dlhé vlasy, tej je to slávou. Lebo dlhé vlasy sú jej dané miesto závoja.“*

Potreboval si Pavol proti sebe poštvať sestry?! Potreboval dávať napomenutia a poučenia?! Patrilo to k tomu vtedy a patrí to k tomu ešte aj dnes.

Ako som už predtým zmienil – ak hľadáme na letničné hnutie, tak skutočne všetci činia, čo chcú. V jednom meste dokonca prišli dopredu všetky mladé sestry, možno 18 až 22-ročné, v nohaviciach, našminkované, s krátkymi vlasmi – čo mi iné ostávalo, ako na konci povedať: *„Dúfam, že pri ďalšej bohoslužbe nepríde do zhromaždenia žiadna sestra v mužskom oblečení.“* Musíme to jednoducho povedať! Nie, aby sme kázali morálku, ale aby sme to povedali ľuďom, ktorí ešte žiadne poučenie nedostali.

Ak niekde niekto namieta, že to je vonkajšia [zovňajšia] vec, tak môžeme povedať: Navonok je zjavené, čo sa deje vo vnútri! Navonok je zjavené, čo sa deje vo vnútri!

Prejdime však k hlavnej veci aj v Starom zákone, ako sme už zmienili. Boh predsa povedal všetko, čo muselo byť povedané. Dal 10 prikázaní a pre nás, ktorí veríme, nie je ťažké naplniť ich. Kto o to nedbá, nerešpektuje Božie Slovo. Stojí však napísané ešte viac! Nie je predsa napísaná len 2. Mojžišova 20, ale je toho viac, čo Boh Pán v zákone dal na cestu mužom i všeobecne. Leží to na nás všetkých – a ja to hneď prečítam, aby skutočne všetci vedeli, že to, čo Boh vtedy povedal, ostáva platné tak, ako to On vtedy povedal. Nič, a ešte raz nič z toho,

čo Boh povedal, nebude zmenené! Ak s tým prejdeme k 3. Mojžišovej 20, tak vidíme, ako Pán zahrnul to vonkajšie a to pozemské do toho, čo povedal po výroku: *„Ja som svätý a vy máte byť svätí!“*

3. Mojžišova 20:7: *„Preto sa posväťte a budete svätí, lebo Ja som Pán, váš Bôh. A budete ostríhať Moje ustanovenia a budete ich činiť. Ja som Pán, ktorý vás posväcujem.“*

A potom prichádza celý zoznam toho, čo patrí k posväteniu a bratia a sestry, vezmíme to vážne! Ja neverím... – to môžem povedať s dobrým svedomím – neviem o žiadnom prípade, ktorý by bol zahrnutý do toho, čo tu je napísané, v 3. Mojžišovej 20, skutočne neviem o žiadnom prípade, že by do tohoto zoznamu spadla nejaký veriaci brat. O tom neviem. Tu stojí napísané od verša 10:

„A človek, ktorý by sa dopustil cudzoložstva s niečou ženou, ktorý by scudzoložil so ženou svojho blížneho...“ a potom nasleduje trest smrti. Sami si môžete čítať ďalej.

Potom vo verši 13:

„A človek, ktorý by ležal s mužským pohlavím, tak ako sa líha so ženou, obidvaja spáchali ohavnosť, istotne zomrú...“ Všetko je tu napísané tak, ako to je. Stačí si celý zoznam len prečítať. Preto náš Pán povedal *„Vy máte byť svätí!“* *„Vy máte byť svätí!“* *„Vy máte nasledovať to, čo som vám Ja prikázal!“* Nasledovať!

Boh chcel uprostred Svojho ľudu poriadok. On nechcel, aby si jeden muž bral ženu druhého, On nechcel, aby si jeden muž bral druhého muža. On nechcel, aby sa dialo niečo so zvieratami! On nechcel vôbec nič z toho, On chcel: *„Vy máte byť svätí, pretože Ja som svätý!“* A toto Božské posvätenie sa deje skutočne v našom osobnom živote a Boh k tomu dáva milosť.

V 3. Mojžišovej 26 potom máme mimoriadnu kapitolu s vecami, za ktoré Pán karhal a kde stále znova kládol dôraz na poslušnosť.

V 3. Mojžišovej 26 by sme mohli čítať verše 7 až 27, aby sme vedeli, čo všetko bolo povedané. Pozrime sa teraz na toto drahé a sväté Slovo. Vo verši 14 stojí:

„Ale ak by ste Ma neposlúchali a nečinili by ste všetkých týchto prikázaní a keby ste zavrhli Moje ustanovenia, a vaša duša keby si

zošklivila moje súdy, takže by ste nečinili všetkých mojich prikázaní a zrušili by ste tak moju zmluvu...“

Je to jednoducho veľmi vážna vec, ktorú Boh v Starom zákone vyslovil. A hneď prejdeme aj k Novému zákonu. Takže nielen zvesť, ale to jadro, ktoré patrí k nášmu osobnému životu, ku spaseniu, ku posväteniu, bez ktorého nikto Pána neuvidí [Židom 12:14] – že by to z milosti na nás mohlo byť zjavené.

Verš 18:

„A keby ste ma neposlúchali ešte ani vtedy, keď by prišlo až po to, vtedy vás budem ešte sedemkrát prísnejšie trestať pre vaše hriechy...“

Poslušnosť! Čo sme zdôrazňovali, bratia a sestry? Poslušnosť je lepšia ako obeť, poslušnosť je to, čo Boh od nás vyžaduje. Poslušnosť a viera patria dohromady.

Vo verši 21:

„A keby ste ešte i vtedy išli proti mne čelom a nechceli by ste ma poslúchať...“ Skutočne sa jedná o poslušnosť.

Vo verši 23:

„A keby ste mi ani tým neboli nakarhaní a išli by ste proti Mne čelom...“

Verš 27:

„A keby ste ma ešte ani vtedy neposlúchali a išli by ste proti Mne čelom...“

Prečo je napísané, že sa nemáme protivíť Božiemu Duchu? To platí, aj ak ide o tému Božstva, krstu, vyvolenia a akúkoľvek inú biblickú tému. Prosím, verte každému Božiemu Slovu tak, ako stojí napísané! Nemajte v sebe žiadny odpor, ale prijímajte a uchopte to, čo Boh povedal.

Už len jeden verš, 33:

„A vás rozptýlim medzi národy a vytasím meč a pošlem ho za vami, vaša zem bude púšťou, a vaše mestá budú zrúcaninami.“

Prečo? Boh vyvolil zem, vyvolil ľud a chcel mať poriadok v zemi i uprostred ľudu. On povedal: *„Ja chcem byť vaším Bohom a vy máte byť Mojím ľudom.“*

„Ja som s vami uzavrel zmluvu...“ [2. Mojžišova 24:8], krv Baránka bola obetovaná [3. Mojžišova 9:18], kniha bola pokropená, ľud bol pokropený [Židom 9:19], vy ste Mojím vlastníctvom [2. Mojžišova

19:5], Ja som vám zaslúbil zem a ja vás vovediem dnu [2. Mojžišova 6:8]! A čo prišlo potom? Odpor a jedna neposlušnosť za druhou, až to Pán viac nemohol zniesť a musel povedať:

Ale ak je to s vami tak, že činíte to, čo všetky ostatné národy, tak „...vás rozptýlim medzi národy a vytasím meč a pošlem ho za vami...“ [v. 33] Čo môže Boh začať s ľuďmi, ktorí Mu neveria, neposlúchajú Ho a idú po vlastných cestách?!

Bratia a sestry, my sme boli zavolaní k poslušnosti viery a to muž Boží Peter zdôraznil vo svojom 1. liste hneď v 1. kapitole a vzal Slovo zo Starého zákona.

Čítajme od verša 13 a potom prideme aj k veršu 16:

„Pretože je napísané: Buďte svätí, lebo Ja som svätý!“

Predtým, v 1. Petra 1:13, stojí: *„Preto sa duchovne pripravte na zdatné kráčanie vpred a súc triezvi nadejte sa výhradne na milosť, ktorá vám bude daná v zjavení Ježiša Krista.“* [podľa nem. prekladu]

K zdatnému kráčaniu vpred vo viere a poslušnosti – žiadny odpor, nie, súhlas s každým Božím Slovom, zo srdca ho uchopiť a z milosti prežiť uskutočnenie Slova.

Vo verši 14 čítame: *„Ako poslušné deti...“* – porovnanie so Starým zákonom – *„Ako poslušné deti, neprispôsobňujúc sa drevnejším v svojej nevedomosti žiadostiam...“* Nie! Obnovenie skrze Božieho Ducha, znovuzrodenie skrze Slovo a Ducha ku živej nádeji na základe vzkriesenia Ježiša Krista z mŕtvych [1. Petra 1:3]

A potom vo verši 15: *„...ale podľa toho Svätého, ktorý vás povolal, aj sami buďte svätí, v celom vašom putovaní.“* [podľa nem. prekladu]

V celom vašom putovaní! Nielen raz tu a raz tam, ale skutočne skrze Božiu milosť vyžívať to, čo Pavol taktiež napísal: *„Teraz nežijem ja, ale Kristus žije Svoj život skrze mňa.“* [Galatským 2:20]

Čítajme verš 15 ešte raz a hneď potom aj verš 16:

„...ale podľa toho Svätého, ktorý vás povolal, aj sami buďte svätí, v celom vašom putovaní. Pretože je napísané: Buďte svätí, lebo Ja som svätý!“

Potom je prednesené všetko tak, ako to z milosti smie byť v našom živote a to bez námahy – je to skutočne Boží život v nás – že je skutočne z milosti všetko, čo nám Boh daroval, i zjavené.

Vo verši 22: „*A tak očistiac svoje duše poslušnosťou pravdy skrze Ducha cieľom nepokryteckého milovania bratstva vrúcne milujte jedni druhých z čistého srdca [vnútorne]...*“

Vnútorne! Tu to stojí napísané!

„*A tak očistiac svoje duše poslušnosťou...*“ V neposlušnosti nie je vôbec žiadne posvätenie [očistenie] možné! „*Poslušnosťou pravdy...*“ a Božie Slovo je pravda!

„*A tak očistiac svoje duše poslušnosťou pravdy skrze Ducha cieľom nepokryteckého milovania bratstva vrúcne milujte jedni druhých z čistého srdca [vnútorne]...*“

Vnútorne! Zo srdca! Boh to daruj mne, Boh to daruj nám všetkým! Žeby tu bola táto Božia láska, ktorá nás spája s Bohom a jeden s druhým. A ak Pavol píše o tom, že telo Pána sa skladá z mnohých údov, a učiní výrok, že skrze jedného Ducha sme pokrstený do jedného tela [1. Korinťanom 12:13] – bratia a sestry, tak **potrebujeme tento krst Svätým Duchom, tento krst Duchom a ohňom, aby sme mohli byť v tomto tele Krista, a tak iste, ako bola Božia láska skrze spasenie zjavená, keď náš Pán a Spasiteľ preliat Svoju krv – „Lebo tak miloval Bôh svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.“** [Ján 3:16]

A potom: „...*láska Božia je vyliata v našich srdciach skrze Svätého Ducha...*“ [Rimanom 5:5] Najprv Božia láska zjavená na kríži Golgoty – spasenie, odpustenie, zmierenie a potom – láska Božia vyliata skrze Svätého Ducha v srdciach spasených, aby sme mohli Boha milovať Božou láskou a aj jeden druhého, ako tu stojí napísané – zo srdca. Láska ostáva – všetko skončí, všetky proroctvá atď. [1. Korinťanom 13], ale láska, Božia láska, ktorá je do našich srdce vyliata skrze Svätého Ducha, ostáva.

Bratia a sestry, my čakáme na pozdný dážď a ten určite príde, ten celkom určite príde, ale aj v medzičase môžeme byť všetci naplnení Svätým Duchom. Ja skutočne čakám na ten deň, keď sa zhromaždíme skutočne k modlitbe, nielen aby sme počuli kázanie, ale zhromaždíme sa, aby sme sa mohli modliť, až kým neprenikneme a Svätý Duch nebude môcť padnúť. Teraz ešte prichádzame, aby sme počuli kázanie, ale prosím vás, prichádzajte už čoskoro nielen na to, aby ste počuli

kázanie, prichádzajte s túžbou byť naplnení Svätým Duchom, aby sa to, čo sa dialo vtedy na začiatku, mohlo diať na konci. K tomu existujú biblické miesta v Starom i Novom zákone skrze milosť nášho Boha.

Potom vo verši 25: „...Slovo Pánovo zostáva na veky. A to je to Slovo, ktoré sa vám zvestovalo.“

Akú milosť nám Boh daroval!

Prejdime stručne k tomu, čo Pavol povedal v 2. Tesaloničanom 2:10-12 a čo naspamäť všetci poznáte:

„...pretože si neprivlastnili lásku k pravde, aby boli spasení, preto im Boh pošle mocné pôsobenie bludu, aby uverili lži, aby boli odsúdení všetci, ktorí neuverili pravde, ale si obľúbili nepravosť.“ [podľa nem. prekladu]

Tu je vyslovený rozsudok nad všetkými, ktorí pravde neuverili. Aký vďační môžeme byť, že sme bez námahy zo srdca verili každému Slovu. Každému Slovu veriť, každé Slovo potvrdiť „Amen!“ Tak to buď, tak to Boh povedal, a tak sa to deje.

Aj v tejto veci urobme porovnanie so všetkými tými, ktorí vzišli z prebudenia brata Branhama. V roku 1946 ešte nikto nepočul o Billy Grahamovi, Oralovi Robertsovi, Tommy Hicksovi alebo o inom prebudení. Možno šli na ulicu Asuza, kde kazateľ Parham prežil krst Svätým Duchom. Ale čo sa stalo v roku 1946? Všetci šli po vlastných cestách.

A potom Boh poslal Svojho služobníka a proroka, a to nielen s plným evanjeliom, ale s plným potvrdením Slova, ktoré bolo zvestované. A preto je zvesť od začiatku od Boha potvrdzovaná. Nepovedali sme to tu opakovane? Všetko sa dá zistiť z internetu. Viac ako 1 500 krát mohol brat Branham povedať v modlitebnej rade: „Tak hovorí Pán“, pretože Boh mu vo videní povedal, odkiaľ ľudia prichádzajú a čo s nimi je, a potom im mohol oznámiť, že sú uzdravení. Pretože mu anjel Pánov povedal: „Všetci, ktorí ti budú vo videní ukázaní, sú Bohom už uzdravení, ty im to máš len oznámiť.“ A stalo sa to tak. Boh Slovo potvrdil tak, ako nikdy predtým, skutočne ako nikdy predtým.

Ak potom ešte vidíme tú smutnú časť uprostred tých, ktorí brata Branhama oslavujú... A to my nečiníme, my vzdávame všetku česť Pánovi. Všetky zlé porozumenia výrokov brata Branhama sa ma skutočne hlboko dotýkajú – že to, čo Boh povedal, je tak zle porozumené. Napr. že čas

milosti skončil, že Pán opustil trón milosti, že návrat Pána už nastal a všetko možné iné... Oni nedbajú o Slovo, nevracajú sa späť ku Slovu.

To, čo brat Branham videl v marci 1963 a potom zvestoval, bolo presne to, čo videl Ján na ostrove Patmos a čo bolo jemu zjavené. V roku 1963 Pán predsa neopustil trón milosti. V roku 1963 predsa v nebesiach nenastala polhodina ticha [Zjavenie 8:1]. Nie a ešte raz nie. V roku 1963 bolo všetko podrobne zjavené tak, ako to bolo Jánovi ukázané. V roku 1963 Pán predsa nezostúpil ako Anjel zmluvy a nepostavil nohu na more a zem.

Bratia a sestry, nedokážete si predstaviť, čo sa vo mne deje, keď počujem všetky tieto bludné učenia a nastáva vedenie ľudu do bludu a to s odvolaním na brata Branhama. To skutočne veľmi bolí. To spôsobuje človeku bolesť.

Myslím, že som to už včera povedal. Sedím pri stole a plačem, pretože som rozrušený, pretože cítim vnútornú bolesť, že sa takéto veci teraz dejú. Všade znie len „Prorok povedal, prorok povedal.“ Nech mi ukážu, kde to nájdem v Svätom Písme. Len ak všetko berieme späť k Božiemu Slovu, tak máme správnu súvislosť a vieme, o čo sa jedná. Myslíte aj na to: Keď chcel brat Branham hovoriť o siedmich anjeloch trúb, tak mu anjel Pánov predsa povedal, že to nie je potrebné, pretože sa to deje až po vytrhnutí. Ak všetko, čo brat Branham povedal a čo mu bolo povedané, privedieme na jedného menovateľa, tak neexistuje žiadny rozpor, tak neexistuje žiadne zlé porozumenie, tak nás vedie Svätý Duch do každej pravdy.

A mimochodom, ak v Zjavení 4:1 stojí napísané „Potom...“ – tak to znamená po laodicejskom časovom období! Ale my sa predsa ešte stále nachádzame v laodicejskom časovom období! Áno?! A potom je napísané, čo sa bude diať „Potom...“, ale my ešte stále nie sme v období „Potom...“! My sme ešte stále v poslednom cirkevnom časovom období! A v tomto poslednom cirkevnom časovom období to prechádza k Neveste, ktorá bude z cirkvi vyvolaná. A potom to nádherné zasľúbenie: „*Tomu, kto víťazí, dám sedieť so Sebou na Svojom tróne, ako som i Ja zvíťazil a sedím so Svojím Otcem na Jeho tróne.*“ [Zjavenie 3:21]

Čo všetko by tu ešte mohlo byť zmienené...! Boh nám jednoducho daroval túto milosť. Aj to sme tu už povedali: V roku 1933, keď brat

Branham dostal Božské poverenie vyjsť a že zvesť, ktorá mu bude daná, predíde druhému príchodu Krista – tam mu bolo mocným hlasom prikázané: „**Čítaj 2. Timoteovi 4!**“ Všetci vieme, čo tam stojí napísané:

„Zaprisahávam Ťa pred Bohom a pred Pánom Ježišom Kristom, ktorý raz bude súdiť živých i mŕtvych, na Jeho príchod a na Jeho kráľovstvo: Káž Slovo, vystupuj s ním, či už prídeš vo vhodný alebo nevhodný čas, usvedčuj, tresci, napomínaj s celou trpezlivosťou a učením. Lebo bude čas, keď neznesú zdravého učenia...“ [podľa nem. prekladu]

Brat Branham vytrhol túto stránku z Biblie a položil ju do základného kameňa modlitebne a povedal: „Pane, na to ti túto budovu posväcujem, na tomto mieste bude kázané len Tvoje Slovo, tak ako si povedal!“ A kúpil si novú Bibliu, aby z nej kázal.

Čo mám potom povedať ja? Keď som bol vo Francúzsku v zhromaždeniach s bratom Barilierom, po prvýkrát mi bola daná otázka, čo znamená sedem hromov. Čo som mohol povedať? Mohol som povedať len: „To neviem...“ a zaželať im dobrú noc a šiel som po schodoch hore do svojej malej izby. Ale ďalšieho rána, ako som to tu už často rozprával – ešte dnes mám tie isté hodinky, ktoré bežia vo dne v noci a nepotrebnú hodinára. Náš hodinár mi povedal, že sú to jedny z najlepších hodiniek. Bolo 4:55 ráno, keď toto mocné prežitie skončilo: „**Môj služobník, vstaň a čítaj 2. Timoteovi 4!**“ Také prežitia majú význam pre celý život, pre celé zvestovanie. A keď som prečítal verš 5 a znovu čítal: „*Káž Slovo, vystupuj s ním, či už prídeš vo vhodný alebo nevhodný čas...*“, tak som mohol položiť svoju Bibliu na malý stolík a povedať: „Milovaný Pane, tak iste, ako si mi Ty prikázal čítať toto miesto Písma, tak to, čo hromy hovorili, nebolo zapísané, a preto to nemôže byť a nebude to kázané.“ Ja musím kázať Slovo a to je tu napísané.

Viete, ako som z tohoto dôvodu fanatikmi medzinárodne odsudzovaný? Pretože neverím v sedem hromov? Ja verím v sedem hromov, ktoré zaznejú, keď Pán zostúpi a Svoju nohu položí na zem a more, ale nie že bude sedem mužov zo všetkých kontinentov použitých k tomu, aby zjavili sedem hromov. Nie, a ešte raz nie! Pre toto som odsudzovaný, pretože mi vyčítajú, že vraj neverím tomu, čo prorok povedal.

Bratia a sestry, povedzme to vo všetkej pokore. Boh daroval mne a nám milosť všetkému správne porozumieť, zaradiť to do správnej

súvislosti a vedieť, čo kam náleží. Ak brat Branham viac ako 15-krát zmienil sedem hromov, tak preto, že to bolo pre neho jednoducho dôležité, z dôvodu toho, čo sa stalo, keď bol v Arizone a malo nastať zjavenie siedmich pečatí – nie naplnenie, ale zjavenie – je vždy veľký rozdiel medzi zjavením nejakej veci a naplnením toho, čo bolo v zjavení ukázané.

Povedzme to skutočne v mene Pánovom – keď tam náš milovaný brat bol skutočne bezmocný, nevediac, čo príde ako ďalšie, a mňa, toho najmenšieho zo všetkých, ešte požiadal: „Mohol by si namiesto mňa kázať v Los Angeles? Musíme sa baliť, musíme ísť do Arizony.“ Mňa, najmenšieho zo všetkých, požiadal, aby som namiesto neho kázal v Los Angeles, pretože sa musel v decembri zbaliť a na začiatku januára sa presťahovať do Arizony.

Ale tam sa to stalo. Keď šiel do hôr, tam sa to stalo, tam zaznelo týchto sedem pramocných hromov. A keď brat Branham pozrel nahor, tak videl nadprirodzený oblak a sedem anjelov vo forme pyramídy a siedmy anjel s ním hovoril a prikázal mu, aby sa vrátil späť do Jeffersonville, pretože má byť otvorených sedem pečatí.

Bratia a sestry, ja som k tomu nepriskočil ktovie kedy padákom. Bol som pri tom od začiatku, od roku 1955. Od decembra 1958 sme všetky kázania, ktoré brat Branham kázal v USA, tu v Krefelde počúvali v rodičovskom dome brata Borga.

Bratia a sestry, Boh mi takýmto spôsobom dal veľkú zodpovednosť, pretože som sa stal na vlastné oči a uši svedkom vecí, ktoré Boh v našom čase učinil. A potom tá nadprirodzená Božia sláva, ktorá zostúpila, a prišiel pokyn: „Vráť sa späť do Jeffersonville, pretože prišiel čas zjaviť sedem pečatí!“ Boh učinil skutočne veľké veci, daroval milosť, pomohol, uviedol do celého spásneho plánu.

Zhrňme, o čo sa dnes na tomto mieste jedná: Cirkev v laodicejskom časovom období kráča po svojej vlastnej ceste, ale tí, ktorí patria k Neveste Baránka, budú vyvolaní von. Všetci, ktorí teraz počujú Boží hlas, sú prirovnávaní k tým, ktorí potom zem zaslúbenia uvideli a mohli v nej zostať, ako to Pavol napísal v 1. Korinťanom 10: Všetci jedli mannu, všetci pili vodu zo skaly, všetci všetko prežili a potom prišlo zistenie: „*Ale vo väčšine z nich sa nezaľúbilo Bohu...*“ [v. 5]

Bratia a sestry, pohybuje mnou ešte jedna myšlienka: Medzi 246

otázkami, ktoré mi boli predložené, som vyhľadal hlavnú otázku, ktorá znie: „Aký je rozdiel medzi bláznivými a múdrymi pannami?“ O tom ešte budeme písať a hovoriť.

Boh je nám skutočne veľmi milostivý, bez nášho pričinenia je nám darované Slovo, daná jasnosť a uvedenie do všetkého toho, čo chcel Boh v tomto čase povedať a zjaviť.

Povedzme ešte jednu vec: Služba brata Branhama skončila a všetkým, ktorí čakajú na to, že sa vráti a svoju službu dokončí, platí: Na to v Biblii neexistuje žiadne zasľúbenie.

Aj keď brat Branham zmienil sen nejakého brata, ktorý skutočne mal sen a povedal: Počul som vo sne hlas brata Branhama: „Ešte raz pôjdem po tej ceste na koni.“ To brat Branham opakoval, ale to nebolo zjavené jemu, to nejaký muž sníval a brat to Branham len zopakoval. Ale my nesnívame. My ideme späť k Božiemu Slovu a vieme, že Pán Svoje dielo z milosti dokoná, a to očakávame v našom čase.

Boh je verný. Vezmeme si k srdcu, čo bolo čítané na úvod z listu Efežanom 1, že Boh nás skrze Ježiša Krista požehnal každým požehnaním, ktoré v nebesiach existuje. Spojme to s prosbou: „Milovaný Pane, tak to stojí napísané, tak tomu veríme, nech je to zjavené. Ty potvrd' Svoje Slovo v našom strede.“ A príde to, príde to! Žiadne zasľúbenie neostane nenaplnené. Čo nie je možné u ľudí, je možné u Boha.

Dôverujeme Pánovi, že skutočne naraz zošle jarný aj pozdňý dážď, ako o tom písal Jakub a Zachariáš 10 a ako to bolo zasľúbené v Starom i Novom zákone. Boh Pán Svoje dielo spásy privedie k záveru.

Prosím, vezmeme si k srdcu aj to, čo sme čítali, že naša duša, duch i telo má byť v deň návratu Ježiša Krista nájdené bez úhony.

Verím, že to stojí v 1. Tesaloničanom 5:23:

„On sám, Bôh pokoja, nech vás ráci celých posvätiť a váš duch nech je zachovaný celý a neporušený i duša i telo bezúhonne, keď príde náš Pán Ježiš Kristus.“

Súhlasíte s tým? My jednoducho hovoríme: „Pane, daruj milosť, žeby toto Slovo...“ Budte úprimní: Chcenie do nás Pán vložil, a z milosti chce darovať vykonanie. Nie ty s vlastnou silou, ale Božia moc bude v nás všetkých mocne zjavená. Potom viac nebude možné nájsť žiadne rozpory,

žiadny odpor, nič viac z toho, ale vnútorný sľub, vnútorné spojenie k tomu, čo Boh zasľúbil a učiní. Zo srdca veríme, že praví veriaci sa zjavia pri návrate Pána pred Ním bezúhonní podľa ducha, duše i tela.

Ó, krv Baránka, ó, Božie Slovo, ó, Boží Duch! Všetko v nás bude skrze krv, Slovo a Ducha vypôsobené a my hovoríme len: „Pane, tu som, nech sa to stane ku Tvojej cti, verím tak, ako hovorí Písmo!“

Aj to nech je ešte raz zdôraznené: Veríme, že posledná zvesť dosahuje všetky končiny zeme, že sú do toho začlenené všetky národy a jazyky, veríme, že znamenia času hovoria hlasnou a zreteľnou rečou, že návrat Pána je veľmi blízko pred nami, a preto stojí napísané: *„Budte triezvi...!“* [1. Petra 1:13, 5:8] Prosím, zostaňte triezvi, v Slove, v skutkoch, v práci, zostať rozumní a triezvi – oboma nohami na zemi, v srdci spojení s Pánom tak, aby na meno Pána neprišla žiadna potupa, ale aby sme boli všetci požehnaní a boli postavení ku požehnaniu. Ten, ktorý započal, ten i dokoná ku slávnemu dňu Svojho návratu.

To smieme všetkým dávať ďalej: Kto teraz počuje poslednú Božiu zvesť a zo srdca jej verí, prijíma ju a nechá sa napraviť podľa Božieho Slova, aby sa skrze náš život mohla diať Božia vôľa... Stačí k tomu čítať Židom 10:14: *„Lebo jednou obetou zdokonalil navždy tých, ktorí sa posväcujú.“* Prečítajme si teraz tento verš postojačky, v ctibázní, vo viere, pobožne: *„Pretože skrze jednu jedinú obeť navždy priviedol k cieľu tých, ktorí sa nechajú posvätiť.“* [podľa nem. prekladu]

To „Amen!“ nebolo dostatočne hlasité. Navždy priviedol k cieľu, v Ježišovi Kristovi požehnal každým požehnaním, ktoré v nebesiach existuje. Prosím, verte tomu, Boh nám nemôže dávať žiadne [márne] nádeje, nie, On to naplní a pri príchode Pána to spoločne uvidíme a spoločne prežijeme. Dnes budeme počuť dve piesne – jednu v španielčine a druhú s bratom Jean-Claudeom.

Potom sa budeme skutočne spoločne modliť a dáme výzvu.

Dnes skutočne všetkým adresujeme volanie: *„Podťte ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obtiažení...“* [Matúš 11:28] Žeby odtiaľto nikto neodchádzal obtiažený, ale aby mohli všetci zložiť svoje bremeno, ako spieva skladateľ piesní: *„Tvoje bremeno môžeš položiť na Ježiša, môžeš mu dôverovať ako priateľovi, On dáva milosť a požehnanie a my uvidíme Jeho spásu.“*

My všetci spievame spolu s nimi.

Haleluja, haleluja... Vďaka Ježiš...

Očakávame Ťa... Ježiš príde... Maranatha...

[pieseň Tak jakýž jsem v španielčine]

Amen! Bolo by pekné, ak by sme všetci rozumeli tomu, čo sa v iných jazykoch spieva a hovorí, ale v Duchu sme tomu porozumeli.

Skloníme hlavy a zotrváme v modlitbe. Nechceli by sme ani túto bohoslužbu skončiť bez toho, aby všetci dostali možnosť posvätiť svoje životy Pánovi. Vrátiť sa späť ku viere, ako hovorí Písmo, skutočne veriť každému Božiemu Slovu a dostať ho zjavené a byť skutočne jedno srdce a jedna duša. Kto by chcel byť do tejto modlitby zahrnutý, zdvihni nakrátko svoju ruku. Všade, všade... ó, Bože.

Milovaný Pane, Ty sám si to povedal: „*Podťte ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obťažení a Ja vám dám odpočinutie.*“

Milovaný Pane, Ty si prítomný, aby si Svoje Slovo potvrdil. Spoločne vzývame moc Tvojej krvi, Tvojho Slova a Tvojho Ducha. Spoločne Ti ďakujeme, že sme žiť teraz, keď zaznieva posledné volanie, že sme teraz veriť a byť poslušní. Milovaný Pane, daruj nám všetkým oboje – vieru i poslušnosť, aby sme boli navzájom a s Tebou spojení, ó, Pane, a žeby sme to mohli vo viere uchopiť, že by sme skrze jednu obeť, keď si Ty zomrel za nás na Golgote, prijali zmierenie, vykúpenie a plnú spásu a raz prevždy sme boli privedení do cieľa. Ó, milovaný Pane, my sme mať cieľ pred očami.

Prosím, zachráň stratených, uzdrav chorých a osloboď poviazaných! Nech sa to skrze Božiu moc stane so všetkými, ktorí dnes Slovo počuli a verili.

Daruj to nám všetkým – že s Tebou je spojená viera a poslušnosť a aby boli v našom živote zjavené ako u Abraháma. On veril a videl zasľúbenie naplnené a bol poslušný, keď mal obetovať Izáka, a vedel, že keď ho obetuje, tak ho Boh Pán vzkriesi z mŕtvych a oni sa obaja spoločne vrátia. U Boha je všetko možné! Prijmite a uchopte to vo viere s vďačným srdcom. Prosíme o to v Ježišovom svätom mene. Haleluja. Amen.

Je tu niekto, kto chce byť biblicky pokrstený? Možnosť máme. Dvaja? Dobre. Brat Miskys je tu a krst môžeme následne hneď vykonať.

Dnes zavoláme dopredu niekoľko bratov, aby Pánovi ďakovali. Zavoláme brata Kukačku, brata Yuriya Gevenyka a brata Dantzheisera.

Potom uvidíme, kto z bratov – či už brat Eliezer alebo niekto z iných bratov, ktorí nás navštívili – by sa chcel pripojiť k modlitbe. Jednoducho chceme, aby ste vedeli, že si vážime, že prichádzate z veľkých diaľok, aby ste počuli Slovo. Vždy povstáva otázka, koľkým kazateľom môžeme dať priestor, aby nám priniesli Slovo. Potom nevieme, kde začať a kde máme skončiť. Ale na modlitbu máme čas. Kto ďalší by chcel Pánovi ešte ďakovať, prídte jednoducho a ďakujte Pánu.

[brat Kukačka]

Bože náš a Spasiteľu náš, akí vďační sme Ti, Pane, že sme mohli byť prítomní na tomto mieste, kde hovoríš ku Svojmu ľudu skrze Svojho služobníka Slovo pre posledný čas. Klaniame sa ti a prijímame každé Slovo, veríme každému Tvojmu Slovu a očakávame jeho naplnenie. Požehnaj Svojho Služobníka na všetkých cestách za Tvojím ľudom, žeby bola Tvoja Nevesta vyvolaná a upevnená v Tvojom Slove a Tebe, tomu jedinému Bohu zeme prišla všetka česť, chvála, sláva a klaňanie. Lebo Ty ten jediný si hoden. Požehnaj Tvoj ľud a Tvoje Slovo v našich srdciach a životoch, aby náš život reprezentoval Tvoju lásku a Tvoje víťazstvo. Amen.

[ďalšie modlitby]

Dovoľte mi ešte oznámiť, že brat Graaf bol odvolaný domov. Všetci sme poznali brata Graafa zo Švajčiarska. Od roku 1974 patril k tomu a prevzal zodpovednosť a v roku 1979, keď boli mnohí zavedení do bludu a zmenili svoj postoj ku mne, brat Graaf povedal: „Ostávam v rozhodnutí, ktoré Boh učinil.“ Všetci súrodenci vo Švajčiarsku, ktorí pri tom boli, ostali v tomto rozhodnutí až do dnešného dňa, neprešli pod cudzí vplyv, ale rešpektovali rozhodnutie, ktoré učinil Boh. Nech všemohúci Boh poteší sestru Graaf a všetkých, ktorí trpia. Už čoskoro príde okamih, keď budeme všetci u Pána.

Ešte raz pozdravy všetkým krajinám, jazykom a národnostiam. Aj tým, ktorí sú pripojení cez internet: Buďte požehnaní v mene Pánovom! Návrat Ježiša Krista je blízko. Ostávajte všade triezvi

a ďakujte Pánovi za veľkú prednosť, že môžeme teraz žiť a mať účasť na tom, čo Boh práve teraz koná, majte súcitiť [zmiľovanie] s tými, ktorí sú blázniví a hľadajú len späť na to, čo Boh konal v minulosti, a prechádzajú pomimo toho, čo Boh koná teraz. Takí ľudia sú blázniví. Múdri kráčajú vpred. Múdre panny pochopili, že to, čo Boh učinil v minulosti, nás spojilo s tým, čo Boh koná teraz, a to, čo Boh koná teraz, nás spája s tým, čo Boh ešte konať bude. Jemu, všemohúcemu Bohu buď česť.

Aj vás na Sicílii a v celom Taliansku – Boh požehnaj vo všetkých národoch a jazykoch.

Ak prekróčíme vek 80 rokov, tak kráčame v ústrety 90. Áno, ale Pánu buď vďaka, že napriek nočným letom a všetkému, čo sa dialo počas oboch posledných ciest, Boh jednoducho daroval milosť a u Neho vo večnosti to prinesie bohaté ovocie.

Poprosíme dnes ešte spevokol, aby zaspievali pieseň? Sme Bohu zo srdca vďační.

Zaspievajme chorus *Ty si hoden*.

Ty si hoden. Ty si hoden, Pane.

Prijať chválu, česť a slávu, klaňať sa Ti večne.

Ty si hoden, Pane.

Glory, Glory, Haleluja, Tvoja pravda kráča vpred!

[pieseň spevokolu]

Je to jednoducho pramocné. Dovoľte mi prečítať miesto Písma, ktoré k tomu priamo patrí, Lukáš 21:28:

„A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie. A povedal im aj podobenstvo: Vidzte fík a všetko stromovie: keď už pučia, a vidíte to, sami od seba viete, že je už blízko leto. Tak aj vy, keď uvidíte, že sa to všetko deje, vedzte, že je blízko kráľovstvo Božie. Amen vám hovorím, že nepominie toto pokolenie, dokiaľ sa všetko nestane. Nebo a zem pominú, ale Moje Slová nikdy nepominú.“

[ďalšie modlitby]

Amen.